भर्तृबुद्ध्या वरारोहा स्वयम्वरविधानतः ।
तस्येच्छया नो भविनी भार्य्या धर्मोपपादिता ॥ १४ ॥
अथ नेच्छति सा कश्चिदस्माकं मदिरेक्षणा ।
ततस्तस्य भविनी सा यो दमं घातयिष्यति ॥ १५ ॥

मार्कण्डेय उवाच ॥

इति ते निश्चयं कृत्वा नयः पार्थिवनन्दनाः ।
जगृहुस्तां सुचार्व्वङ्गीं दमपार्श्वानुवर्त्तिनीं ॥ १६ ॥
ततः केचिन्नृपास्तेषां ये तत्पक्षा विचुक्रुशुः ।
चुक्रुशुश्चापरे भूपाः केचिन्मध्यस्थतां गताः ॥ १७ ॥
ततो दमस्तान् भूपालानवलोक्य समन्ततः ।
अनाकुलमना वाक्यमिदमाह महामुने ॥ १८ ॥

दम उवाच ॥

भो भूपा धर्मकृत्येषु यद्वदन्ति स्वयम्वरं ।
अधर्मो वाथवा धर्मो यदेभिर्गृह्यते बलात् ॥ १९ ॥
यद्यधर्मो न मे कार्य्यमन्यभार्य्या भविष्यति ।
धर्मो वा तदलं प्राज्ञैर्ये रक्ष्यन्तेऽरिसङ्कटे ॥ २० ॥
ततो दशार्णाधिपतिश्चारुधर्मा नराधिपः ।
निःशब्दं कारयित्वा तत् सदः प्राह महामुने ॥ २१ ॥
दमेन यदिदं प्रोक्तं धर्माधर्माश्रितं नृपाः ।
तद्वदध्वं यथा धर्मो ममास्य च न लुप्यते ॥ २२ ॥

मार्कण्डेय उवाच ॥

ततः केचिन्महीपालास्तमूचुर्व्वसुधाधिपं ।